

ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน
ที่มีต่อความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

**THE EFFECT OF USING COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING
INSTRUCTION INTEGRATED WITH THE FLOWCHART TECHNIQUE
IN ENGLISH GRAMMAR ABILITY ON GRADE 9 STUDENTS AT
SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE, CHONBURI-RAYONG**

สทรฐ ลักษณาสุต^{1*}, วรณประภา สุขสวัสดิ์², อารีรัช มีแจ้ง³

Saharat Laksanasut^{1*}, Wannaprapha Suksawas², Areerug Mejang³

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จังหวัดนนทบุรี
11120 ประเทศไทย

^{1*} Master Student, Curriculum and Instruction Program, Department of Educational, Sukhothai Thammathirat Open
University, Nonthaburi Province, 11120, Thailand

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จังหวัดนนทบุรี
11120 ประเทศไทย

² Assistant Professor Dr., Curriculum and Instruction Program, Department of Educational, Sukhothai Thammathirat Open
University, Nonthaburi Province, 11120, Thailand

³ รองศาสตราจารย์ ดร. แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จังหวัดนนทบุรี
11120 ประเทศไทย

³ Associate Professor Dr., Curriculum and Instruction Program, Department of Educational, Sukhothai Thammathirat Open
University, Nonthaburi Province, 11120, Thailand

E-mail address (Corresponding author) : ^{1*}laksanasutsaharat@gmail.com; (Authors) : ²wannaprapha.suk@stou.ac.th,
³areerug.mej@stou.ac.th

รับบทความ : 23 มีนาคม 2566 / ปรับแก้ไข : 22 พฤษภาคม 2566 / ตอรับบทความ : 16 มิถุนายน 2566

Received : 23 March 2023 / Revised : 22 May 2023 / Accepted : 16 June 2023

DOI : 10.14456/nrru-rdi.2023.26

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare English grammar ability of grade 9 students before and after learning through communicative language teaching (CLT) instruction integrated with the flowchart technique (experimental group), 2) compare English grammar ability of experimental group to that of students learning through the traditional method (controlled group), and 3) compare the attitudes of the experimental group towards English grammar learning before and after learning. The research sample in this study consisted of 84 students in grade 9. The research instruments were 1) CLT instructional plans with the highest level of appropriateness evaluation results, 2) traditional method plans with the highest level of appropriateness evaluation results, 3) an English grammar ability test with difficulty (P) ranging from 0.27 to 0.60; discrimination power (r) ranging from 0.36 to 0.74; and reliability of 0.86, and 4) a questionnaire to assess students' attitudes toward grammar learning with all items' IOC higher than 0.50. The experiment was carried out by the researcher, who also collected the data. The statistics used for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test. The findings revealed that 1) English grammar ability of experimental group was significantly higher than their pre-learning counterpart score at the 0.01 level of statistical significance, 2) English grammar ability of the experimental group was higher than controlled group, and 3) English grammar learning attitudes of the experimental group were significantly higher than before learning at the 0.01 level of statistical significance. Which, demonstrates the ability to interact with classmates.

Keywords : Communicative language teaching (CLT), Flowchart technique, English grammar ability, English grammatical learning attitude

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองกับความสามารถของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้นตอน จำนวน 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) แบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.27-0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.36-0.74 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.86 และ 4) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ ข้อคำถามที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงได้ถึงมีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, เทคนิคผังงาน, ความสามารถด้านไวยากรณ์, เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

บทนำ

ความสามารถทางไวยากรณ์ เป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญของสมรรถนะการสื่อสาร ความสามารถทางไวยากรณ์ ควรถูกเพิ่มเข้าไปเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่ 5 ร่วมกับทักษะพื้นฐานทางภาษา 4 ทักษะเดิม ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (Larsen-Freeman, 2001, p. 126) เพราะความสามารถทางไวยากรณ์ สามารถส่งเสริมให้การเรียนรู้และการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ความสามารถทางไวยากรณ์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษาได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาด้วย (Shimchuk, 2021, pp. 367-368; Phuwarat & Boonchukusol, 2020, pp. 6-7) โดยหลายปีที่ผ่านมา ผู้สอนในประเทศไทยส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนและการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ให้กับนักเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม กล่าวคือผู้สอนมีบทบาทในการบรรยายและถ่ายทอดความรู้ทางไวยากรณ์ให้กับนักเรียน โดยที่นักเรียนมีหน้าที่รอรับการถ่ายทอดในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ด้วยลักษณะดังกล่าวไม่สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทักษะและความสามารถทางภาษาที่เพียงพอในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจำนวนมากให้ความสำคัญกับการให้นักเรียนท่องจำกฎและหลักการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งนักเรียนอาจจะจดจำกฎและหลักการใช้ไวยากรณ์ได้ แต่เมื่อนักเรียนต้องเริ่มต้นเขียนหรือพูดด้วยภาษาเป้าหมายที่ตนเองเรียน กลับพบว่านักเรียนไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจในการเขียนหรือพูดสื่อสารได้เลย (Phuwarat & Boonchukusol, 2020, p. 2; Chanaroke

& Niemprapan, 2020, pp. 36-37) และจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษย้อนหลัง จากฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวน 2 ปีการศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2565-2564 พบว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำ-ปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์การวัดและตัดสิน ผลการเรียนของโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม โดยหากพิจารณาจากผลการทดสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียน พบว่า นักเรียนร้อยละ 90 มีคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษในด้านไวยากรณ์ อยู่ในระดับที่ต่ำ-ต่ำมาก (Angsilapittayakom School, 2023: p. 62-64)

กลวิธีการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ที่ได้รับความนิยมมีอยู่หลากหลาย หนึ่งในนั้น คือ การสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสารและเป็นวิธีการสอนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นวิธีการสอนที่ให้ความสำคัญ กับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในชั้นเรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาความสามารถและทักษะการสื่อสาร ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง (Larsen-Freeman, 2011, p. 128; Dos Santos, 2020, pp. 105-106) อย่างไรก็ตาม การสอนแบบสื่อสารยังมีจุดอ่อนอยู่ที่การขาดความรู้ และความสามารถทางไวยากรณ์ที่เพียงพอของนักเรียนในการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากเป็นการสอน แบบสื่อสารที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความถูกต้องของการร้อยเรียง ประโยคหรือการเลือกใช้ไวยากรณ์มากนัก บ่อยครั้งนักเรียนที่เรียนด้วยแนวคิดการสอนแบบสื่อสารยังขาด ความสามารถทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและจำเป็นอยู่ อาจกล่าวได้ว่าการสอนตามแนวคิดการสอนแบบสื่อสาร ควรจะมีการเพิ่มความสำคัญในการถ่ายทอดและพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในเวลาเดียวกัน (Dos Santos, 2020, p. 106) ดังนั้น การเรียนรู้ และการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากผู้สอนมีการประยุกต์ใช้เทคนิคเข้ากับ รูปแบบวิธีการสอนและแนวคิดการสอนไวยากรณ์ ซึ่งเทคนิคที่ผู้สอนสามารถนำไปบูรณาการในการสอนและการพัฒนา ความสามารถทางไวยากรณ์เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความรู้และความสามารถทางไวยากรณ์ มากยิ่งขึ้นนั้น ประกอบด้วยเทคนิคที่น่าสนใจหลายประการหนึ่งในนั้นคือ การประยุกต์ใช้แผนผัง (Charts) หรือผังงาน (Flowchart) ซึ่งเป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น รูปทรงเรขาคณิต ลูกศร เป็นต้น เพื่อจัดเรียง เชื่อมโยง และอธิบายรายละเอียด ความสัมพันธ์ เงื่อนไข และทิศทางของข้อมูลที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง ขึ้นตอน และกระบวนการอย่างเป็นระบบ (Khaira, 2020, pp. 94-97; Pahlevy, 2010, p. 24) ได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อ ประกอบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย อาทิ การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมได้เป็นอย่างดี (Odilobi, 2021) เพื่อบูรณาการ ในการสอนความรู้ทางไวยากรณ์ (Brown, 2015, p. 64) ซึ่งสอดคล้องกับ Rosiva (2019, p. 93) ได้ศึกษาผลการใช้ เทคนิคผังงาน (Flowchart technique) ที่มีต่อความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องการใช้นำหน้า คำนามที่เฉพาะเจาะจงและไม่เฉพาะเจาะจง (Indefinite and definite articles) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นแห่งหนึ่งในประเทศ พบว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองและได้รับการสอนไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษา เพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งยังมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนที่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมและได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ซึ่งจะถูกนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษและรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนเป็นแนวทางให้กับผู้สอนได้นำไปใช้ในการวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษและรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

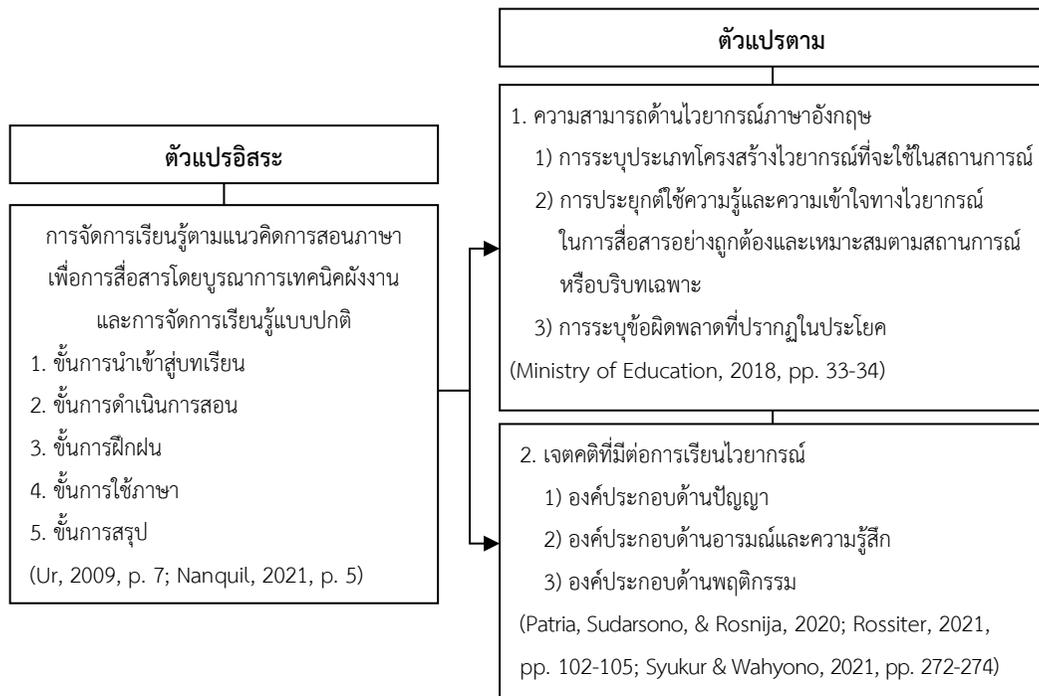
ประโยชน์การวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้
2. ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ความสามารถทางไวยากรณ์ในการเรียนวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถนำไปใช้ป็นสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานตามแนวคิดของ Ur (2009, p. 7) และ Nanquil (2021, p. 5) ดังนี้ 1) ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) 2) ขั้นการดำเนินการสอน (Presentation) 3) ขั้นการฝึกฝน (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้หลักไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปในสถานการณ์การสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคผังงานมาเป็นเครื่องมือเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปในการออกแบบและสร้างสรรค์ผังงานด้วยตนเอง เพื่อทบทวนและถ่ายทอดความรู้ทางไวยากรณ์นั้น ๆ ด้วย และ 5) ขั้นการสรุป (Wrap-up) และตัวแปรตาม จำนวน 2 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามโครงสร้างความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญพิทยาคม (Ministry of Education, 2018, pp. 33-34) ดังนี้ (1) การระบุประเภทโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะใช้ในสถานการณ์ (2) การประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจทางไวยากรณ์ในการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์หรือบริบทเฉพาะ (3) การระบุข้อผิดพลาดที่ปรากฏในประโยค และ 2) เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียน ประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยแบ่งองค์ประกอบของเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบ

ด้านปัญญา (Cognitive component) 2) องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective component) และ 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) (Syukur & Wahyono, 2021, pp. 272-274; Patria, Sudarsono, & Rosnija, 2020; Rossiter, 2021, pp. 102-105) ดังแสดงในภาพ 1



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน
2. ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานสูงกว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ที่ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Pretest-posttest control group design) (Phomjui, 2020, p. 270) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยองที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 16,365 คน (Angsilapittayakom School, 2023, p. 37) กลุ่มตัวอย่าง ทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอ่างศิลา

พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) (Phomjui, 2020: p. 201) โดยการเลือกห้องเรียน จำนวน 2 ห้อง รวมจำนวนนักเรียน 84 คน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง ประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการ เทคนิคผังงาน และกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการสอนรายวิชาการภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Technology & Communication จำนวน 3 แผน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Entertainment จำนวน 3 แผน รวมทั้งสิ้น 12 แผน แบ่งเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการเทคนิคผังงาน จำนวน 6 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 6 แผน โดยผู้วิจัย ใช้แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดระดับการให้คะแนน คือ 1 คะแนน เท่ากับน้อยที่สุด 2 คะแนน เท่ากับน้อย 3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง 4 คะแนน เท่ากับมาก และระดับ 5 คะแนน เท่ากับมากที่สุด (Phomjui, 2020, p. 275) เพื่อให้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 คน พิจารณา ให้คะแนนระดับความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ นำผลระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการ เทคนิคผังงาน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.89 และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ช่วงคะแนนเฉลี่ยของความเหมาะสมระดับมากที่สุดคือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 แสดงว่าทั้งสองแผนมีความเหมาะสมมากที่สุด (Phomjui, 2020, p. 276)

2. เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก คือ ก., ข., ค. และ ง. (The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology, 2012, pp. 24-29) จำนวน 40 ข้อ ที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (Phomjui, 2020, p. 243) โดยผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบ ความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคำอธิบาย รายวิชาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน อ่างศิลาพิทยาคม (Ministry of Education, 2018: p. 33-34) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ความสามารถทางไวยากรณ์	จำนวน (ข้อ)	คะแนน
1. การระบุประเภทโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ	6	6
2. การประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจทางไวยากรณ์ในการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม ตามสถานการณ์หรือบริบทเฉพาะต่าง ๆ	24	24
3. การระบุข้อผิดพลาดที่ปรากฏในประโยคชนิดต่าง ๆ	10	10
รวม	40	40

ผู้วิจัยนำเสนอแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา (Native speaker) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาในเบื้องต้น จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน แล้วพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามของแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อหลังจากนั้นผู้วิจัยใช้สูตร KR-20 ของ kuder-Richardson (Phomjui, 2020, p. 243) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินและสามารถใช้ในการเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 40 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.27-0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.36-0.74 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.86

2.2 แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์ใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ซึ่งดัดแปลงจาก Syukur and Wahyono (2021, pp. 272-274) Patria, Sudarsono, and Rosnija (2020) และ Rossiter (2021, pp. 102-105) ประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive component) 2) องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective component) และ 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (McClelland, 1953, pp. 202-204) ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการแนะแนวทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนน คือ 1 คะแนน หมายถึงแน่ใจว่าถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้อง 0 คะแนน หมายถึงไม่แน่ใจว่าถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้อง และ -1 หมายถึงแน่ใจว่าไม่ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้อง นำผลคะแนน ที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Phomjui, 2020, p. 217) พบว่า มีข้อคำถามของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ทั้งหมด 30 ข้อ ผ่านเกณฑ์การประเมินและสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการขอใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของโครงการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เลขที่ใบรับรอง 006.66 รับรองเมื่อวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2566

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและอยู่ในกลุ่มทดลองทราบถึงแนวทางการสอนไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมไปถึงทำการชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมทราบถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

2. การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง ซึ่งก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ทำการทดสอบโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง หลังจากนั้น นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติ พบว่า ความสามารถทางไวยากรณ์และเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนำคะแนนที่ได้มาบันทึกผลเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความแตกต่างของความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	16.69	6.38	15.48	3.97	1.05	0.30
เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3.64	0.76	3.35	0.52	2.01	0.47

* $p > 0.01$

3. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและอยู่ในกลุ่มทดลอง ตามแผนการสอนไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน จำนวน 6 แผน ดำเนินการสอนจำนวน 18 ชั่วโมง ควบคู่กับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 6 แผน ดำเนินการสอนจำนวน 18 ชั่วโมง

4. การเก็บข้อมูลหลังการทดลอง เมื่อการดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำอีกครั้ง โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาบันทึกผลเป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ด้วยสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) กำหนดการแปลผลค่าเฉลี่ย ประกอบด้วย 1.00-1.80 หมายถึงระดับน้อยที่สุด 1.81-2.60 หมายถึงระดับน้อย 2.61-3.40 หมายถึงระดับปานกลาง 3.41-4.20 หมายถึงระดับมาก และ 4.21-5.00 หมายถึงระดับมากที่สุด (McClelland, 1953, pp. 187-189)

2. เปรียบเทียบความสามารถทางไวยากรณ์และระดับเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบเปรียบเทียบแบบจับคู่สิ่งทดลอง (Paired samples) และเปรียบเทียบความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบเปรียบเทียบแบบรวมกลุ่ม (Independent samples) (Phomjui, 2020, p. 201)

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน	16.69	6.38		
หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน	24.98	6.48	20.38	0.00*

* $p < 0.01$

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (Mean=24.98, S.D.=6.48) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (Mean=16.69, S.D.=6.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แสดงดังตาราง 4

ตาราง 4 ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	t	Sig.
หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ	19.76	4.21		
หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน	24.98	6.48	4.37	0.00*

* $p < 0.01$

จากตาราง 4 พบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (Mean=24.98, S.D.=6.48) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ (Mean=19.76, S.D.=4.21) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงดังตาราง 5

ตาราง 5 เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	Mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน	3.64	0.76	-4.10	0.00*
หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน	4.18	0.46		

* p<0.01

จากตาราง 5 พบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (Mean=4.18, S.D.=0.46) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน (Mean=3.64, S.D.=0.76) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองมีโอกาสได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ผ่านการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ดังนั้น หากครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงของนักเรียนผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งเป็นบุคคลจริง ๆ นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลองฝึกฝนการนำองค์ความรู้หรือความเข้าใจทางไวยากรณ์ที่มีมาใช้ในการสื่อสารจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จัดขึ้น อันประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ย่อย 5 ขั้นตอน ตามแนวทางการสอนไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร (Ur, 2009, p.7; Nanquil, 2021, p. 4) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ย่อยที่สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Novak and Canas (2006) ได้กล่าวสนับสนุนว่าแผนผังมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและขอบเขตเนื้อหา ช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ มีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ สามารถจดจำเนื้อหาที่อ่าน สามารถนำมาสรุปงานให้เชื่อมโยงความรู้ ช่วยกระตุ้นให้คิดแก้ไขปัญหา ช่วยทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินและไม่เครียด

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผังงานสามารถตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนได้ด้วยมุมมองเห็น การได้ยิน และผ่านการเคลื่อนไหวและความรู้สึก โดยผังงานมักมีการใช้เส้นที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางหรือการเคลื่อนไหว ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวและความรู้สึก ตามสมมติฐานในผลงานวิจัยของ Rosiva (2019, pp. 20-21) ที่พบว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองและได้รับการสอนไวยากรณ์ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมและได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้เทคนิคผังงานในกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากการที่นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ซึ่งผู้วิจัยใช้หนึ่งในขั้นตอนที่สำคัญที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย (Inductive approach) อันเป็นรูปแบบการสอนไวยากรณ์ที่เริ่มต้นการสอนด้วยการนำเสนอหรือแสดงตัวอย่างประโยคในภาษาอังกฤษที่มีการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมายให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้สังเกต วิเคราะห์ และสรุปกฎหรือหลักการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ดังกล่าวด้วยตัวนักเรียนเอง โดยในระหว่างที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ตามแนวความคิดภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบดังกล่าวนี้ กฎหรือหลักการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนแต่ละคนช่วยกันวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปจะเป็นองค์ความรู้และความเข้าใจที่ค่อนข้างคงทนและมีความเป็นไปได้ที่นักเรียนจะสามารถนำความรู้และความเข้าใจนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารจริงได้มากขึ้น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นการเรียนรู้ไวยากรณ์อย่างมีความหมาย เนื่องจากกฎหรือหลักการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนแต่ละคนสร้างขึ้นนั้น เกิดจากการที่นักเรียนได้สังเกตและวิเคราะห์ตัวอย่างประโยค จากนั้นเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับองค์ความรู้และประสบการณ์ที่นักเรียนแต่ละคนมีอย่างเป็นระบบ (Mukhtarov & Borisovna, 2020, pp. 172-179) ดังนั้นเมื่อนักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน ก็มีแนวโน้มที่นักเรียนในกลุ่มดังกล่าว จะได้รับการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยนักเรียนประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นไปตามสมมติฐานของ Gardner and Lambert (1972, p. 102) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jumlongpeng (2019) ที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้แผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แผนผังความคิดอยู่ในระดับมากด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การบูรณาการเทคนิคผังงานเข้ากับการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังถือเป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่ในบริบททางการศึกษา ดังนั้นผู้สอนที่จะบูรณาการเทคนิคผังงานเข้ากับการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงควรศึกษา ทำความเข้าใจ ตลอดจนวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างระมัดระวัง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็นอย่างครบถ้วน ในระยะเวลาที่เหมาะสม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานจะใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงาน จำเป็นจะต้องมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มสร้างสรรค์ผลงานผังงานเพื่อทบทวนและสรุปความรู้และความเข้าใจ

ในหลักไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปในแต่ละเรื่องอย่างสม่ำเสมอ และหากมอบหมายภาระงานดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลาอันยาวนานจะทำให้เด็กเรียนมีความรู้สึกเบื่อหน่ายและมีเจตคติเชิงลบต่อการเรียนในรูปแบบดังกล่าวได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้เกิดผลการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานให้กับนักเรียนในสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่างกันออกไป อาทิ สถาบันที่เปิดการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษา เป็นต้น

2. ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยบูรณาการเทคนิคผังงานเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความมุ่งมั่นในการทำงาน และการมีจิตสาธารณะ เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจน สามารถนำไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรมีการประยุกต์ใช้ผังกราฟิก (Graphic organizer) แบบบูรณาการเทคนิคการเรียนรู้อตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

Angsilapittayakom School. (2023). *Methodology and results report according to the international standard school quality award criteria (ScQA) of the year 2023*. Chonburi : The Office of the Secondary Education Service Area Chonburi-Rayong. (In Thai)

Brown, H. D., & Lee, H. (2015). *Teaching by Principles; An Interactive Approach to Language Pedagogy*. United States : Pearson Education.

Chanaroke, U., & Niemprapan, L. (2020). The Current Issues of Teaching English in Thai Context. *EAU Heritage Journal Social Science and Humanity*, 10(2), 34-45. (In Thai)

Dos Santos, L. M. (2020). The Discussion of Communicative Language Teaching Approach in Language Classrooms. *Journal of Education and e-Learning Research*, 7(2), 104-109. <https://doi:10.20448/journal.509.2020.72.104.109>

Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and Motivation: Second Language Learning*. Massachusetts : Newbury House.

Jumlongpeng, P. (2019). *Activities for learning English reading comprehension using a graphical diagram for students in grade 8*. Thesis, Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Rajabhat Maha Sarakham University, Maha Sarakham. (In Thai)

Khaira, L. (2020). *Improving Students' Grammatical Competence by Using Cyclic Pre-Communicative and Communcative Activities*. Thesis, Master of Bahasa dan Sastra Program in Pendidikan Bahasa Inggris, Yogyakarta State University, Indonesia.

Larsen-Freeman, D. (2001). *Teaching language: From grammar to grammaring*. Boston, MA : Heinle & Heinle.

- Larsen-Freeman, D. (2011). *Techniques and Principles in Language Teaching* (3rd ed.). New York : Oxford University Press.
- McClelland, D. C. (1953). *The Achievement Motive*. New York : Appleton Century Crofts.
- Ministry of Education. (2018). *Basic Education Core Curriculum 2008 (Revised 2017)*. Retrieved January 16, 2023, from [http://opec.go.th/ckfinder/userfiles/files/general/123\(2\).pdf](http://opec.go.th/ckfinder/userfiles/files/general/123(2).pdf) (In Thai)
- Mukhtarovna, D., & Borisovna, K. (2020). Features of the Formation of Grammatical Competence. *International Journal of Progressive Sciences and Technologies (IJSAT)*, 20(2), 121-125.
- Nanquill, L. M. (2021). Changes and Challenges in the Teaching of Grammar in the Age of Disruption. *Journal of Learning and Development Studies*, 1(1), 01-06. <https://dx.doi.org/10.32996/jlds.2021.1.1.1>
- Novak, J. D., & Canas, A. J. (2006). *The Theory Underlying Concept Maps and How to Construct Them (Technical Report No. IHMC CmapTools 2006-01)*. Pensacola, FL : Institute for Human and Machine Cognition.
- Odiliobi, O. J. (2021). APPLICATION OF FLOWCHART IN TEACHING SIMPLE INTEREST TO SECONDARY SCHOOL STUDENTS; A PANACEA FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT. *COOU Journal of Educational Research*, 6(1), 301-325.
- Pahlevy, M. (2010). *Pengertian Flowchart dan Definisi Data*. England : Cambridge University Press.
- Patria, L., Sudarsono, S., & Rosnija, E. (2020). the Use of Wall Charts As Media To Teach Vocabulary. *Journal of English Educational Study (JEES)*, 3(2), 169-177.
- Phomjuj, S. (2020). *Techniques for Project Assessment* (7th ed.). Bangkok: Dan Suttha Phim. (In Thai)
- Phuwarat, C., & Boonchukusol, N. (2020). The Role of Grammar Teaching In ESL Writing. *Sripatum Chonburi Journal*, 16(4), 1-9. (In Thai)
- Rosiva, S. S. (2019). *Using Flowchart Technique to Improve Students' Understanding on Indefinite and Definite Articles*. Dissertation, Doctoral of Education Program in Faculty of Education and Teacher Training, Ar-Raniry State Islamic University, Indonesia.
- Rossiter, A. (2021). *A Descriptive Grammar of English: Modern English grammar by example*. N. P. : Independently published.
- Shimchuk, A. O. (2021). BASIC PRINCIPLES OF COMMUNICATIVE GRAMMAR DURING ENGLISH LESSONS AT PRIMARY SCHOOL. *Science and Education*, 2(2), 365-369.
- Syukur, A., & Wahyono, E. (2021). The Use of Flowchart in Improving Students' Ability in Writing Paragraph. *Ethical Lingua: Journal of Language Teaching and Literature*, 8(1), 269-275.
- The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. (2014). *STEM Learning Activities*. Bangkok : The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. (In Thai)
- Ur, P. (2009). *Grammar Practice Activities: A Practical Guide for Teachers* (2nd ed.). England : Cambridge University Press.